

и ^{Калоянните} ~~конете~~ ^{спират} ~~ни~~ ^и ~~които~~ ^{се} ~~крещат~~
~~и~~ ~~когато~~ ~~излизат~~ ~~на~~ ~~наше~~,
хитрини, които знаете. Ако успеете да ги накарате да излезат от
окопа си в битка, тогава ще се престорите на изплашени и ще поч-
нете да бягате към блатата на Тъжа. Там аз ще ^{ви} чакам с пеше-
ходците, ~~стрелците~~, ~~прашниците~~ и останалата конница. Разбрахте,
нали? ~~Нека~~ ~~разберем~~ ~~как~~ ~~всички~~ ~~бав~~ ~~латинците~~...
~~Калоян~~ ^{сигне на}

Като тъмен облак се спусна куманската конница към ^{окопа}
на латините. Дивото им викане, дръзкото им хвърляне на стрели
раздразниха рицарите, част от тях излязоха от прикритията си и
с яростен устрем се спуснаха към дребните мургани чужденци. На-
празно императорът викаше след тях да не се поддават на тези
хитрини. Рицарите се увлякоха след лекокрылата куманска конница
и я подгониха на откритото поле.

Със затаен дъх Калоян следи зад една скала. Ето, вече
наближават хълмистите възвишения, зад които се криеше войводата
Тодор с храбрите си стотници. Но защо сега завиха към Арда? Нищо.
Все едно. Калоян дига рога към устните си. Това е условият знак.

Още един миг... Но какво става там? Какво е това?

Тежко въоръжените коне на фързите почват да забавят ~~бъга~~
си, рицарите разредяват редиците си, някои бързо се връщат об-
ратно. Със светкавична бързина куманите обръщат конете си и се
спущат върху уморените латини. Хвърлят ~~се~~ върху тях ~~е~~ облак от
стрели, ~~слизат от конете си, дигат пелки и копия.~~
~~Заграждат~~
~~падналите~~ ^{ране} коне, доубиват с ножове ранените кръстоносци, на някои
отнемат оръжието, други пленяват. Но голяма част от латините ус-
пяват да избягат.

Със страшно проклетие Калоян захвърли рога на земята.
Дали втори път рицарите ще се уловят на тази примка? Да ги напад-
не с открити сили не смее. Не могат неговите бедно защитени вой-
скари да се мерят с тежко облекените ^в ^к челич рицари. А от Констан-
тиноград са потеглили вече нови хиляди войски, които носят храна,